

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2022r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant Aleksandra Jabłońska

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04.11.2019r., 11.02.2020r., 10.09.2021r., 24.11.2021r, 13.12.2021r., 09.02.2022r., 22.03.2022r., 26.10.2022r sprawy

B. K. syna W. i M. z domu J., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od marca 2017r dnia 18 maja 2019r w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. (1) i jej małoletnimi dziećmi w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury domowe podczas których używał wyzwisk oraz słów wulgarnych, popychał i uderzał wymienioną i jej dzieci ręką w różne części ciała, ponadto groził pokrzywdzonej słownie pozbawieniem życia i zdrowia przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę ich spełnienia

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **B. K.** za winnego tego, że w okresie od marca 2017r dnia 18 maja 2019r w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. (1), wspólnymi małoletnimi dziećmi S. i M. rodz. K. oraz pozostającą w przemijającym stosunku zależności A. S. w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury domowe podczas których używał wyzwisk oraz słów wulgarnych, popychał i uderzał wymienionych ręką w różne części ciała, ponadto groził pokrzywdzonej K. K. (1) słownie pozbawieniem życia i zdrowia przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat,

3. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego od 18 maja 2019 r. godz. 23.00 do 19 maja 2019 r. godz. 16.05;

6. na podstawie art. 46 § 2 k.k. przyznaje od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych:

- S. K. kwotę 2000 (dwóch tysięcy) zł

- M. K. kwotę 2000 (dwóch tysięcy) zł

- A. S. kwotę 2000 (dwóch tysięcy) zł
- K. K. (1) kwotę 4000 (czterech tysięcy) zł

tytułem nawiazki

7. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. Ł. L. kwotę 1932 (jeden tysiąc trzydzieści dwa) zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu
- adw. I. M. kwotę 1932 (jeden tysiąc trzydzieści dwa) złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu
- adw. A. B. kwotę 2016,00 (dwa tysiące szesnaście) zł złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej małoletnim pokrzywdzonym S. K. (1) i M. K. z urzędu
- adw. G. M. kwotę (...) (jeden tysiąc osiem) zł złotych podwyższoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej małoletniej pokrzywdzonej A. S. z urzędu

8. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 (jednego tysiąca) zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych zwalniając oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów w pozostałej części.

sędzia Agnieszka Wachlaczanko

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 897/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. K.	<p>w okresie od marca 2017r dnia 18 maja 2019r w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. (1), wspólnymi małoletnimi dziećmi S. i M. rodz. K. oraz pozostającą w przemijającym stosunku zależności A. S. w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury domowe podczas których używał wyzwisk oraz słów wulgarnych, popychał i uderzał wymienionych ręką w różne części ciała, ponadto groził pokrzywdzonej K. K. (2) \zmarek słownie pozbawieniem życia i zdrowia przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę ich spełnienia,</p> <p>tj. czyn z art. 207 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. Oskarżony B. K. od września 2007 r. pozostawał w nieformalnym związku z K. K. (1). W sierpniu 2015 r. zawarli związek małżeński. Z tego związku urodziło się dwoje dzieci S. K. (2) (ur. (...)) oraz M. K. (ur. (...)). K. K. (1) posiada ponadto córkę A. S. (ur. (...)). Ww. współtworzyli rodzinę i zamieszkiwali razem (z wyłączeniem 2014 roku kiedy strony rozstały się a oskarżony wyprowadził się do swojej mamy, jednak w 2015 roku pogodzili się i wzięli ślub). A. S., mimo, iż nie była biologicznym dzieckiem oskarżonego ani nie została przez niego przysposobiona, traktowała go jak ojca i zwracała się do niego „tato”.</p>	<p>1. zeznania K. K. (1) 2. zeznania świadka A. S.</p>	<p>1. k. 38v, 84v, 85 2. k. 133-134, 182-183</p>	
<p>2. W latach 2007-2015 oskarżony pracował w delegacjach poza K., do domu przyjeżdżał tylko na weekendy. Wówczas przejawiał już pewne skłonności do nadużywania alkoholu, jednak relacje w rodzinie co do zasady układały się poprawnie. Następnie przez ok. dwa lata opiekował się K. K. (1) w zw. z jej zagrożoną ciążą i narodzinami dziecka. Po urlopie macierzyńskim w 2017 roku K. K. (1) podjęła pracę. Także oskarżony w marcu 2017 r. podjął stałą pracę w K. - powrócił</p>	<p>1. zeznania K. K. (1) 2. zeznania świadka A. S. 3. zeznania świadka M. S. (1) 4. wyjaśnienia oskarżonego B. K. 5. notatka urzędowa</p>	<p>1. k. 5, 38v, 85 2. k. 133-134, 182-183 3. k. 42, 86 4. k. 27, częściowo k. 84v 5. k. 23, 40</p>	

do domu z delegacji. W tym okresie jego zachowanie zaczęło się zmieniać – często (niedługo) spożywał alkohol, pod wpływem którego wszczynał awantury domowe, podczas których ubliżał żonie i dzieciom, używał w ich obecności wulgaryzmów, obrażał ich i poniżał słowami uznanymi powszechnie za obelżywe. Nadto niepokoił ich spożywaniem alkoholu w domu, w tym w obecności dzieci, a także słuchaniem głośnej muzyki, również w porze nocnej. Oskarżony zwracał się w sposób wulgarny i obraźliwy także do swojego najmłodszego dziecka tj. syna M. l. 3, przeszkadzało mu np. gdy ten płakał w nocy i K. K. (1) go uspokajała. Oskarżony notorycznie wracał do domu pijany, zdarzało się także, iż był przywożony przez policję lub straż miejską z powodu odnalezienia go nietrzeźwego na ulicy. W trakcie awantur oskarżony stosował wobec pokrzywdzonych nadto przemoc fizyczną w postaci popychania i uderzania w różne części ciała. Jego agresja koncentrowała się na dzieciach szczególnie podczas nieobecności ich matki, wówczas (wobec braku interwencji żony) krzyczał na nich, kierował wobec nich wyzwiska, bił ich (K. K. (1))

po czasie zauważała u starszej córki siniaki), nadto niszczył sprzęt, rzucał przedmiotami a A. S. ciągnął za włosy i podduszał. Pokrzywdzeni obawiali się oskarżonego, mimo to stawali wzajemnie w swojej obronie – K. K. (1) w obronie dzieci a A. S. w obronie mamy. Oskarżony groził K. K. (1) odebraniem dzieci. Nasilenie tych sytuacji było związane stricte ze spożywaniem przez oskarżonego alkoholu, a gdy oskarżony był trzeźwy zdarzały się sporadycznie. Oskarżony jednak bardzo rzadko bywał trzeźwy.

Wszyscy członkowie rodziny byli zmęczeni zachowaniem oskarżonego, a sytuacja bytowa i życiowa pokrzywdzonych od czasu jego powrotu na stałe do domu w marcu 2017r. zaczęła się znacząco pogarszać.

Powodem wszczynanych przez oskarżonego awantur i eskalacji jego agresji wobec pokrzywdzonych często były błahostki związane z problemami życia codziennego i normalnym funkcjonowaniem rodziny (np. nieposprzątanie pokoju, niepozmywanie naczyń, bałagan czy nieposłuszeństwo dzieci). Oskarżonemu wszystko przeszkadzało, był ciągle poirytowany, chorobliwie

zazdrosny o żonę, naruszał jej prywatność. Oskarżony awanturował się szczególnie, gdy żona zwracała mu uwagę na jego problem z alkoholem lub też gdy odmawiała mu przekazania środków finansowych w celu jego zakupu. Oskarżony zazwyczaj także na ten cel przeznaczal większość swojej pensji, zaniedbując tym samym potrzeby rodziny. To na barkach K. K. (1) w przeważającej części spoczywało utrzymanie rodziny, ona dbała o dzieci i dom, oskarżony nie pomagał jej, nie robił zakupów, nie zaprowadzał syna do przedszkola. Pokrzywdzona pracowała po ok. 10 godzin dziennie, nie wysypiała się, przez co doskwierały jej także problemy zdrowotne.

Awantury wszczynane przez oskarżonego często słyszalne były przez sąsiadów (w zw. z ich zamieszkiwaniem w budownictwie wielorodzinnym), którzy zwracali K. K. (1) uwagę na dobiegające z ich mieszkania hałasy. W zw. ze skargami w tym zakresie- spowodowanymi w głównej mierze negatywnym zachowaniem oskarżanego, rodzinie nie przedłużono umowy najmu mieszkania, co spowodowało, iż musieli się wyprowadzić z wcześniejszego miejsca

<p>zamieszkania. W dobiegających z ich mieszkania hałasach wyraźnie zauważalna była dominująca rola oskarżonego jako agresora i inicjatora konfliktów, pokrzywdzona K. K. (1) natomiast jedynie broniła się, uspokajała go i upominała w trosce o dzieci.</p>			
<p>3. W dniu 18 maja 2019 r. w godzinach wieczornych oskarżony B. K. znajdując się pod wpływem alkoholu wszczął kolejną awanturę domową podczas której ubliżał K. K. (1) i obrażał ją słowami uznanymi powszechnie za obelżywe, zwracał się wulgarnie zarówno do niej, jak i do małol. A. S.. W kulminacyjnym momencie awantury oskarżony groził swojej żonie pozbawieniem życia trzymając w ręku duży nóż kuchenny i wymachując nim przed jej klatką piersiową. Oskarżony wówczas popychał pokrzywdzoną K. K. (1), krzyczał, iż ją zabije i wtedy spotka się ona ze swoją siostrą na cmentarzu.</p> <p>Wypowiedane przez oskarżonego groźby wzbudziły w pokrzywdzonej K. K. (1) uzasadnioną obawę ich spełnienia. Przestraszyła się, szczególnie obawiając się o swoje dzieci, zdecydowała się wezwać</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. zeznania K. K. (1) 2. częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. K. 3. notatka urzędowa 4. protokół zatrzymania rzeczy 5. protokół badania stanu trzeźwości 6. raport 7. protokół oględzin 	<ol style="list-style-type: none"> 1. k. 4v-5, 85 2. k. 27, 84v 3. k.1 4. k. 6-8 5. k. 9 6. k. 44 7. k. 45 	

<p>policję. Przybyły na miejsce patrol zastał oskarżonego siedzącego w kuchni, obok niego na blacie leżał nóż kuchenny. Oskarżonego poddano badaniu na zawartość alkoholu z wynikiem 0,82 mg/l, po czym osadzono w PdOZ.</p>			
<p>4. W dniu 19 maja 2019 r. wobec B. K. wdrożono procedurę Niebieskiej Karty, wskazując, iż jest on osobą stosującą przemoc wobec K. K. (1) oraz dzieci M. K., S. K. i A. S..</p>	<p>1. Niebieska Karta</p>	<p>1. k. 10-19, 57-71</p>	
<p>5. Po sytuacji z dnia 18 maja 2019 r. oskarżony uspokoił się, zachowywał się poprawnie, nie wszczynał awantur i starał się naprawić to co zepsuł w domu, jednak po znalezieniu (...) wraz z dziećmi wyprowadziła się od niego.</p>	<p>1. zeznania świadka K. K. (1)</p>	<p>1 .k. 39</p>	
<p>6. Od czasu wyprowadzki oskarżony nadal zachowywał się spokojnie, nie nadużywał alkoholu, starał się mieć kontakt z dziećmi. Małoletni pokrzywdzeni odwiedzali oskarżonego. Bywało, iż jego biologiczne dzieci tj. M. i S. w weekendy zostawały także u niego na noc. A. S. i K. K. (1) zauważyły jednak częściowo negatywny wpływ ojca na młodsze dzieci (przejawiający się w ich aroganckim</p>	<p>1. zeznania świadka K. K. (1) 2. zeznania świadka A. S. 3. częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>1. k. 85 2. k. 133-134, 182-183 3. k. 85v</p>	

<p>zachowaniu, krzykach, wymuszaniu pod groźbą udania się do taty, który na więcej im pozwala), nadto nadal zdarzało się, iż oskarżonemu brakowało do nich cierpliwości.</p> <p>A. S. niedobrze wspomina okres kiedy mieszkała z oskarżonym, mimo, iż obecnie nie ma do niego żalu, że tak się zachowywał, to jednak nie wybaczyła mu tego. Obecnie odczuwa pozytywną zmianę w swoim życiu i spokój, co związane jest także z nowym partnerem mamy, którego uważa za „super osobę”. K. K. (1) także po opuszczeniu oskarżonego odczuła zdecydowaną poprawę komfortu życia.</p>			
<p>7. Pokrzywdzona A. S. nie ma skłonności do konfabulacji, nadto wykazuje brak motywów psychologicznych stanowiących podłoże do fałszywego oskarżenia.</p>	<p>1. opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>1. k. 202-208</p>	
<p>8. Oskarżony B. K. ma 40 lat, bez zawodu, zatrudniony jako pracownik fizyczny w firmie budowlanej z miesięcznym dochodem w wysokości ok. 3000 zł netto. Oskarżony jest żonaty, posiada na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci. W okresie objętym zarzutem miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania</p>	<p>1. dane osobopoznawcze</p> <p>2. opinia sądowo-psychiatryczna</p> <p>3. karta karna</p>	<p>1. k. 26, 84v</p> <p>2. k. 98-102</p> <p>3. k. 36, 211-212</p>	

swoim postępowaniem. Zdiagnozowano u niego zespół zależności alkoholowej. Deklaruje abstynencję. Był wcześniej karany.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. K.	w okresie od marca 2017r dnia 18 maja 2019r w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. (1), wspólnymi małoletnimi dziećmi S. i M. rodz. K. oraz pozostającą w przemijającym stosunku zależności A. S. w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury domowe podczas których używał wyzwisk oraz słów wulgarnych, popychał i uderzał wymienionych ręką w różne części ciała, ponadto groził pokrzywdzonej K. K. (1) słownie pozbawieniem życia i zdrowia przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. czyn z art. 207 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Prowokowanie oskarżonego przez pokrzywdzoną K. K. (1).	1. wyjaśnienia oskarżonego	1. k. 84v, 85v	
1. Ocena dowodów			
a. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-8	<ol style="list-style-type: none"> 1. zeznania K. K. (1) 2. częściowo wyjaśnienia B. K. 3. zeznania A. S. 4. zeznania M. S. (1) 5. notatki urzędowe, protokół zatrzymania rzeczy, protokół oględzin, protokół badania stanu trzeźwości, raport, dokumentacja Niebieskiej Karty, karta karna 6. opinie biegłych 	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B. K. złożonym w postępowaniu przygotowawczym. W wyjaśnieniach tych oskarżony przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu w kształcie opisanym w zarzucie. Oskarżony przyznał, iż kiedy jest nietrzeźwy często się awanturuje, używa wtedy słów wulgarnych. Wskazał, iż żona nie lubi kiedy on znajduje się pod wpływem alkoholu, wtedy dochodzi między nimi do scysji, wówczas denerwuje się i używa słów niecenzuralnych. Przyznał, iż w dniu 18.01.2019r. również wszczął awanturę będąc pod wpływem alkoholu i wyzywając żonę wziął nóż do ręki. Wyraził skruchę, obiecał poprawę i podjęcie starań w celu zmiany swojego zachowania.</p> <p>Wyjaśnienia te, wraz z pozostałym zebranych</p>	

materiałem dowodowym w postaci zeznań A. S., M. S. (1) (sąsiadki stron) oraz nieosobowym materiałem dowodowym przemawiają za uznaniem za wiarygodne zeznań K. K. (1). Świadek ten w ocenie Sądu złożyła wiarygodne zeznania, mimo doznanej krzywdy ze strony oskarżonego nie dążyła do nadmiernego obciążenia go. K. K. (1) oprócz negatywnych zachowań oskarżonego wskazywała również na okresy kiedy oceniała stosunki między nimi jako dobre, ew. poprawne. K. K. (1) nie wyolbrzymiała negatywnych zachowań oskarżonego, starała się oddać realnie stosunki występujące między nimi w okresie objętym zarzutem i skalę ówczesnych negatywnych zachowań oskarżonego, szczególnie w zakresie dot. dzieci, co przyznała, iż szczególnie ją bolało i było kluczowym asumptem do podjęcia działań zmierzających do pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności za znęcanie się nad nimi i zmiany życia jej rodziny. Jednocześnie podkreślała, iż oskarżony faktycznie po okresie objętym zarzutem podjął pewną refleksję nad swoim wcześniejszym postępowaniem, a deklarowana przez niego poprawa zachowania nastąpiła. Wskazała, iż oskarżony zaprzestał nadużywania alkoholu i

utrzymuje dobre stosunki z dziećmi, jego zachowanie uległo znaczącej poprawie. K. K. (1) akcentowała, iż starała się dać oskarżonemu szansę, jednak w momencie skrajnej eskalacji jego agresji i niemożności powstrzymania jego pijaństwa zmuszona było do zgłoszenia sprawy organom ścigania.

Sąd dał wiarę i oparł się także na zeznaniach świadka A. S., która jako starsza córka K. K. (1) (znajdującą się w wieku nastoletnim - w dacie czynu l.13-15) zamieszkująca wspólnie z oskarżonym w okresie objętym zarzutem mogła zaobserwować sposób jego zachowania i zdolna była do właściwej jego interpretacji i prawidłowego odbierania otaczającej jej rzeczywistości, co dodatkowo potwierdziła opinia biegłej psycholog. Świadek podkreślała alkoholizm oskarżonego i zw. z tym przejawy jego agresji wobec niej, jej przyrodniego rodzeństwa i mamy, towarzyszący im strach i niepokój. Przyznała, iż obecnie nie ma do oskarżonego żalu, a jej życie od wyprowadzki od niego zmieniło się na lepsze, to jednak nie jest w stanie mu tego do końca wybaczyć i odbiło to na niej pewne życiowe piętno (co dodatkowo uzasadnione jest faktem braku kontaktu

z biologicznym ojcem, wychowywaniem jej przez oskarżonego od 3 r.ż. i traktowaniem go przez nią jak ojca). Nadto świadek długo skrywała w sobie okoliczności zw. ze stosowaniem przez oskarżonego wobec niej i rodzeństwa przemocy podczas nieobecności matki, co dopiero w końcowej fazie okresu objętego zarzutem zdecydowała się wyjawić K. K. (1) w momencie skrajnej eskalacji negatywnych zachowań oskarżonego mających charakter permanentnego znęcania się nad rodziną. Dla K. K. (1) było to dodatkowym impulsem do podjęcia radykalnej zmiany w ich życiu tj. zgłoszenia sprawy na policję, rozstania z oskarżonym i wyprowadzki od niego.

Sąd dał wiarę świadkowi M. S. (2), która jako sąsiadka stron, zamieszkująca w mieszkaniu bezpośrednio sąsiadującym (nad nimi) na co dzień była bezpośrednim świadkiem toczących się awantur, które wszczynane były przez oskarżonego i których on był prowokatorem i aktywną stroną. Podkreślała, iż wielokrotnie słyszała jak oskarżony krzyczał, w tym używając słów wulgarnych i obraźliwych na pozostałych domowników, w tym dzieci, wypowiadał

		<p>inwektywy nawet w stosunku do najmłodszego chłopca. Zaznaczyła przy tym, iż chłopiec ten często płakał i nie słyszała, aby K. K. (1) ubliżała oskarżonemu, słyszała natomiast jak go ucizszała, ew. podnosiła głos w celu obrony słownej siebie i dzieci.</p> <p>Sąd dał wiarę całemu nieosobowemu materiałowi dowodowemu nie znajdując podstaw do zakwestionowania jego rzetelności i autentyczności. Sąd oparł się na opiniach biegłych zgromadzonych w sprawie albowiem są one jasne, rzeczowe, kompletne i została sporządzone w sposób rzetelny przez osoby, które posiadającą specjalistyczną wiedzę w swojej dziedzinie.</p>	
<p>b. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Konsekwencją dania wiary zeznaniom pokrzywdzonej K. K. (1) i A. S., a także świadkowi M. S. (1), była odmowa dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie,</p>	

		<p>w jakim na rozprawie jedynie częściowo przyznał się do zarzucanego mu czynu i podał jakoby do znęcania nad małoletnimi pokrzywdzonymi nie dochodziło a do negatywnych zachowań względem żony miała go prowokować ona sama. Jest to w ocenie Sądu, wobec uprzedniego przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu w całości, przyjęta przez niego linia obrony. Nadto oskarżony zdaje się nie rozumieć w pełni jakie metody wychowawcze wobec dzieci winno się stosować a jakie są przez prawo zabronione. Dopiero wszczęcie niniejszego postępowania i prowadzenie go przeciwko niemu uświadomiło mu w pewnym zakresie jego naganność jego wcześniejszego postępowania i zmobilizowało do zmiany zachowania.</p>	
<p>2. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z treścią art. 207 § 1 k.k. karze podlega ten, kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy.</p> <p>Oskarżony swoim działaniem w okresie objętym zarzutem wypełnił znamiona art. 207 § 1 k.k. względem osób najbliższych tj. żony – pokrzywdzonej K. K. (1) i swoich małoletnich dzieci M. i S. rodz. K., a także względem innej osoby pozostającej od niego w przemijającym stosunku zależności tj. córki jego żony A. S., która w okresie objętym zarzutem zamieszkiwała wspólnie z oskarżonym i który pełnił w jej życiu de facto rolę ojca. Przyjęto, iż oskarżony nad ww. członkami swojej rodziny znęcał się psychicznie i fizycznie.</p> <p>W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu B. K. czynu polegającego na tym, iż w okresie od marca 2017r dnia 18 maja 2019r w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. (1), wspólnymi małoletnimi</p>	

dziećmi S. i M. rodz. K. oraz pozostającą w przemijającym stosunku zależności A. S. w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe podczas których używał wyzwisk oraz słów wulgarnych, popychał i uderzał wymienionych ręką w różne części ciała, ponadto groził pokrzywdzonej K. K. (1) słownie pozbawieniem życia i zdrowia przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę ich spełnienia. Zachowania takie wyczerpują znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 207 § 1 k.k. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu oskarżonego. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu okazania domownikom – żonie, dzieciom i córce żony swojej przewagi, pokrzywdzenia ich oraz z powodu niewłaściwie pojętych metod wychowawczych.

,Przestępstwo znęcania się ma wieloczynowy i ogólny charakter, a zatem w jego obrębie może się znaleźć wiele innych czynów zabronionych przez Kodeks karny. Sąd Najwyższy uznał, że jeżeli poszczególne fragmenty działalności polegającej na znęcaniu

się wyczerpują znamiona przestępstw zagrożonych karą łagodniejszą od przewidzianej za znęcanie albo nawet karą taką samą, to nie stosuje się przy tym przepisów o kumulatywnej kwalifikacji prawnej, ponieważ zachodzi tu jedynie pozorny zbieg przepisów ustawy (tak SN w wyroku z 25.3.1975 r., IV KR 16/75, P.. 1977, Nr 7, s. 48). Obecnie zgodnie przyjmuje się, iż niektóre zachowania składające się na znęcanie się mogą realizować ustawowe znamiona czynów zabronionych określonych w innych przepisach (np. art. 189 § 1, art. 190, 191, 216, 217 k.k.), jednakże w takich przypadkach mamy do czynienia ze zbiegiem pomijalnym, gdzie w grę wejdzie zasada konsumpcji (a przepisem konsumującym jest art. 207 k.k.). Z tych względów oskarżonemu przypisano wyłącznie czyn z art. 207 § 1 k.k., uznając, iż jego zachowanie polegające na groźeniu pokrzywdzonej K. K. (1) pozbawieniem życia i zdrowia stanowiło element szerszego przestępstwa - znęcania.

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

<p>3. KARY, Środki Karne, P., Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	1-4, 6	1.	<p>1. Sąd ocenił społeczną szkodliwość czynu oskarżonego jako bardzo dużą. Oskarżony działał wobec osób mu najbliższych i zależnych od niego – żony i dzieci, w tym małoletniej córki żony. P. postawą utrudniał K. K. (1) przerwanie tej sytuacji. Godził w godność i wolność pokrzywdzonych, w ich nietykalność cielesną, w prawidłowe funkcjonowanie rodziny. Wiedzą powszechną jest, iż doznanie przez dziecko zachowań przemocowych może mieć odległe skutki w późniejszym okresie nawet znacznie odsuniętym w czasie. Okolicznością łagodzącą dla oskarżonego jest częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz uprzednia niekaralność za przestępstwa podobne. Oskarżony wyraził skruchę i zmienił swoje postępowanie, wydaje się nie tylko na potrzeby toczącego się postępowania. Istotną okolicznością obciążającą</p>

było dopuszczenie się tych zachowań przez oskarżonego w stanie pod wpływem alkoholu wobec kilku osób. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę również ponad dwuletni okres trwania czynu oraz fakt, że oskarżony spowodował rozpad rodziny. Sąd, miał również na uwadze, iż oskarżony zaprzestał nadużywania alkoholu, zmienił swoje zachowanie oraz częściowo okazał autentyczny żal z powodu swojego czynu. Dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (przy możliwości wymierzenia jej w przedziale od 3 miesięcy do 5 lat).

2. Sąd na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat. Jest to okres niezbędny do zweryfikowania, czy oskarżony faktycznie będzie dążył do opanowania uzależnienia od alkoholu i naprawienia relacji z dziećmi i ich matką K. K. (1).

3 i 4. W okresie próby na oskarżonego Sąd na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, który będzie miał bieżący wgląd w proces resocjalizacji oskarżonego i jego stosunki z

pokrzywdzonymi. Nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, co w ocenie Sądu było niezbędne, by zmotywować oskarżonego do dalszego pozostawania w trzeźwości, które deklaruje. Tym bardziej, gdy weźmie się pod uwagę, iż czyn oskarżonego w głównej mierze wynikał z nadużywania przez niego alkoholu. Dozór kuratora jest niezbędny w celu kontroli postępów skazanego w wykonywaniu nałożonych obowiązków, oraz realizacji celów kary wychowawczych i zapobiegawczych – art. 73 § 2 k.k.

6. Niewątpliwie pokrzywdzeni doznali szkód i krzywd z uwagi na zachowanie oskarżonego, z którym niewątpliwie były zżyte i pełnił w ich życiu ważną rolę. Jak Sąd wskazywał skutki karalnych zachowań oskarżonego, a także tego, że wbrew swojej woli były zmuszone do obserwacji awantur wywoływanych przez oskarżonego, obelg kierowanych pod adresem matki mogą być rozciągnięte w czasie. Dlatego zasadnym było przyznanie pokrzywdzonym nawiązek, na które złożył się obowiązek naprawienia wyrządzonej

			<p>przestępstwem szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Orzeczenie nawiązki na podstawie art. 46 § 2 KK jest możliwe po zniszczeniu się następujących warunków, które wystąpiły w niniejszej sprawie: 1) spełnienie przesłanek z art. 46 § 1 KK; 2) istnienie szkody majątkowej lub niemajątkowej, która nie została naprawiona lub nie może być naprawiona; 3) skazanie za przestępstwo; 4) znaczne trudności w orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody, w szczególności brak możliwości naprawienia szkody w całości lub w części bądź inne czynniki uniemożliwiające orzeczenie obowiązku naprawienia szkody.</p>
<p>4. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	5		Na podstawie art. 63 § 1 k.k. z uwagi na zatrzymanie oskarżonego Sąd dokonał stosownego zaliczenia tego okresu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.
<p>5. <i>inne zagadnienia</i></p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się</p>			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7 i 8</p>	<p>7. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. L. – obrońcy oskarżonego z urzędu i adw. I. M. – pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej z urzędu kwoty po 1932 złote, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej im z urzędu.</p> <p>Zasądzono na ich rzecz wynagrodzenie w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 769).</p>	

Na kwotę wynagrodzenia składa się 840 złotych za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym (11 § ust. 2 pkt 1 rozporządzenia), powiększone zgodnie z treścią art. § 12 ust. 1 i § 17pkt 1 rozporządzenia stosunkowo o kwoty związane z ilością odbytych rozpraw i posiedzeń . Zgodnie z orzecznictwem, orzekając o wynagrodzeniu dla obrońcy z urzędu na podstawie stawek za czynności adwokackie nie jest zasadnym powiększanie wymienionej kwoty o należny podatek od towarów i usług.

O kosztach wynagrodzenia kuratorów małoletnich orzeczono w oparciu o treść § 17 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

8. Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. obciążył oskarżonego częścią kosztów sądowych mając na uwadze, iż ma on na utrzymaniu dwoje dzieci, nie ma majątku większej wartości.

6. Podpis	
sędzia Agnieszka Wachłaczanko	